

2. Fra Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening om en Lønningsreform til Forbedring af Folke skolens Læreres Kaar. (Indbragt den 10de Oktober 1895 af Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds, Johansen.)

Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening andrager om, at der i forestaaende Rigsdagssamling maa blive arbejdet hen til ved Lov at sikre Folke skolens Lærere en Løn, der sætter dem i Stand til at leve i Overensstemmelse med den Stilling, de bør indtage i Samsfundet. I en lignende Henvendelse til Rigsdagen i forrige Rigsdagssamling (se Till. B. Sp. 1131 ff.), udtalte Bestyrelsen, at ingen Sinde i den sidste Menneskealder havde der været et saa stærkt økonomisk Tryk over Lærerstanden som den Gang. I det forløbne Aar ere Forholdene blevne yderligere forværrede, idet Kapitelstatsten er bleven endnu lavere, og Nedgangen i de øvrige Lønningsdeles Værdi fremdeles er fortsat. Samtidig har den nuværende Raldelsesmaades uheldige Indflydelse paa Lærernes Avancementsforhold fremdeles gjort sig gældende i stigende Grad, ligesom den fortsatte Oprettelse af ny Embeder med yderst lave Lønninger yderligere har bidraget til at sænke Gennemsnitslønnen og dermed Lærerstandens sociale Niveau. Den Forøgelse af Statstilskuddet til Lærerløningerne, som det forløbne Aar har bragt, og som Lærerstanden med Tak paakommer, har langt fra været tilstrækkelig til at opveje den almindelige Nedgang, og Forholdene maa desværre siges at være endnu uheldigere i Aar end i Fjor. Der er næppe nogen Del af Embedsstanden, der er saa flet stillet i økonomisk Henseende, som Lærerne gennemgaaende ere det, og dette indeholder selvfølgelig en Fare for den vigtige Børning, de skulle røgte.

Under disse Omstændigheder har der saa vel i Lærerstanden som hos Bestyrelsen efterhaanden udviklet sig den Opfattelse, at der næppe vil være Udset til, at midlertidige Foranstaltninger af den Art som tidligere trufne ville kunne være tilstrækkelige, men at der tiltrænges og i første Række bør tilstræbes en Lønningsreform, hvorved ikke alene Lønnningernes Størrelse bringes i det rette Forhold til Livets Krav i vor Tid, men hvorved tillige Lønningsmaaden forandres i Retning af stigende Løn efter fast Aldersskala, saaledes at den nuværende Raldelsesmaades uheldige Indvirkning paa Avancementsforholdene derved til Dels neutraliseres.

Udtalelser saavel af den højtærede Kultusminister som af fremragende Medlemmer af begge Rigsdagens Ting have styrket Andragerens Haab om, at en saadan Lønningsreform i den kommende Samling maatte blive forelagt Rigsdagen og gunstig modtagen af denne.

I det paa Bestyrelsens Foranstaltning udarbejdede lille Skrift: „Til Belysning af Lærernes Kaar“, der er omdelt i Rigsdagen, er fremstillet og motiveret Grundtrækkene af en Lønningsreform, som Lærerforeningens Bestyrelse har vedtaget at opstille som Udtryk for Foreningens Ønsker i Lønnings sagen, og som ifølge talrige Meddelelser fra Foreningens Kredse har fundet almindelig Tilslutning hos dens Medlemmer. Naar Bestyrelsen har opstillet disse Grundtræk til en Lønningsreform og endog givet sine Tanker og Ønsker Udtryk i Forslag om bestemte Lønnings satser, har den selvfølgelig været sig vel bevidst, at det ikke er den, men Regering og Rigsdag, hvem det tilkommer at fremsætte Lovforslag, men den har ment paa denne Maade at kunne give sine Ønsker et klarere Udtryk og at kunne fremstille et brugbart Grundlag for et Overslag over Udgifterne. Ved Ansættelsen af Lønnings satserne har man ladet sig lede af den Opfattelse, at det, for at Forslaget maatte finde villigt Øre saa vel hos Lovgivningsmagten som hos den offentlige Mening, vilde være nødvendigt, særligt i disse daarlige Tider, at stille Kravene saa lavt som muligt, naar den ønskede Reform skulde være nogenlunde tilfredsstillende som en afsluttende Ordning og betegne et Fremskridt ikke alene i Sammenligning med et saa usædvanlig daarligt Aar som 1895, men ogsaa i Sammenligning med Gennemsnittet af de senere Aartier. Man har derfor absolut afholdt sig fra at opstille Lønnings satser, der egnede sig til Nedsættelse, og lige som man af talrige private Udtalelser af Medlemmer af begge Rigsdagens Ting har erfaret, at man almindelig har fundet vort Forslag bestemt, saaledes haabes det ogsaa, at den høje Regering og Rigsdag ikke vil finde Anledning til at nedsætte de foreslaaede Lønnings satser.

I hvorvel flere Forhold i vor Skoleordning stærkt trænge til Forbedring, se Andragerne dog for Tiden intet saa paatrængende nødvendigt som en Lønningsforbedring, der ganske sikkert vil have gavnlig Indflydelse ogsaa paa selve Skolen. De andrage derfor om, at Lønningsforholdene — i Lighed med hvad der er flet over for forskellige